

МОТИВИ

към Законопроекта за изменение и допълнение на Кодекса на труда

Със законопроекта се предлага обвързване на размера на минималната работна заплата за страната с референтните стойности по Директивата на Европейския парламент и на Съвета относно адекватните минимални работни заплати в Европейския съюз. По същество се предлага въвеждане и гарантиране на долен праг на минималната работна заплата за страната, като същата ще се определя до 31 октомври на настоящата година - за следващата календарна година, в размер не по-малък от 50 на сто от brutната средна работна заплата за страната за периода от 12-те месеца, предхождащи определянето. Към настоящия момент това би означавало минимален размер на минималната работна заплата за страната 850 лв.

След като Европейската комисията за първи път предложи директивата през октомври 2020 г. като част от ангажимента си за по-социална Европа и след продължителни преговори в Европейския парламент и между правителствата на държавите членки през юни тази година беше договорен окончателен текст, а на 4 октомври 2022 г. министрите от ЕС одобриха „Директива на Европейския парламент и на Съвета относно адекватните минимални работни заплати в Европейския съюз“. Този акт вече финализира директивата.

Тя изисква държавите-членки, които имат законова минимална заплата, да въведат процеси, които да гарантират, че тя е „адекватна“. Директивата обхваща не само минималните заплати, но и колективното договаряне и изисква държавите-членки да изготвят национални планове за действие за увеличаване на покритието на работната сила с колективно договаряне, ако то е под 80%. В България колективното трудово договаряне е значително под 80%, което означава, че ще трябва да се търсят начини (вкл. и закони) да се увеличи обхватът му. Тя също така задължава държавите-членки да въведат механизми за контрол, за да гарантират, че работниците имат ефективен достъп до законоустановените минимални заплати и да гарантират, че имат право на колективно договаряне.

Що се касае до адекватността, директивата предвижда тя да се следи редовно, за да може минималната заплата да се преразглежда, ако се променят обстоятелствата, например заради инфлация. За целите на оценката на адекватността на минималните заплати директивата предлага държавите-членки да използват референтни стойности от

50% или 60% от средната брутна заплата.

Предвиден е двугодишен процес за транспониране на директивата в националното законодателство и прилагане от страна на държавите-членки. Доколкото растящите цени и инфлацията на практика „намаляват“ минималните заплати, е необходимо по-бързото прилагане на директивата от правителствата на държавите-членки. На фона на ниските доходи и непрекъснато и динамично растящите разходите за живот в България, считаме че няма никакво основание да се чакат две години за транспониране на директивата, особено в частта ѝ за минималната заплата. Необходима е незабавна подкрепа и осигуряване на достойно заплащане на труда на най-ниско платените работници и служители (тези които работят на минимална работна заплата).

ВНОСИТЕЛИ:

КОРНЕЛИЯ НИНОВА

ГЕОРГИ ГЪРКОВ

АТАНАС ЗАФИРОВ

БОГДАН БОЦЕВ

БОЙКО КЛЕЧКОВ

БОРИСЛАВ ГУЦАНОВ

ВЕСКА НЕНЧЕВА

ВЯРА ЕМИЛОВА

ГЕОРГИ СВИЛЕНСКИ

ДЕЯН ДЕЧЕВ

ДРАГОМИР СТОЙНЕВ